

៣- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនៅជិតបំផុត ។
៤- មិនត្រូវប្រើហិង្សា ឬបង្កជម្លោះរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

៥- មិនត្រូវចាកចេញពីកន្លែងកើតហេតុមុនការព្រមព្រៀងគ្នា ឬដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
ពីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

ចំពោះអ្នកឃើញហេតុការណ៍ ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាលចរាចរណ៍
ផ្លូវគោកនៅជិតបំផុត ។

មាត្រា ៣៦.-

បើគ្រោះថ្នាក់កើតឡើងបណ្តាលឲ្យខូចខាតតែទ្រព្យសម្បត្តិ ភាគីទាំងពីរអាចសម្រួលគ្នាបានដោយ
មិនចាំបាច់សុំអន្តរកម្មនៃមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកឡើយ ។

មាត្រា ៣៧.-

ក្នុងករណីមានមនុស្សរងរបួស ឬបាត់បង់ជីវិត អ្នកបើកបរ ឬអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវគ្រប់រូបដែលពាក់-
ព័ន្ធនឹងគ្រោះថ្នាក់ ឬអ្នកឃើញហេតុការណ៍នេះ ត្រូវចាត់ចែងជូនព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាល
ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ឬបញ្ជូនជនរងគ្រោះជាបន្ទាន់ទៅមន្ទីរពេទ្យដែលនៅជិតកន្លែងកើតហេតុបំផុត ។

មាត្រា ៣៨.-

ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលភាគីម្ខាងជាភ្នាក់ងារទូត ឬបេសកកម្មទូត នគរបាលចរាចរណ៍
ផ្លូវគោកត្រូវចម្លងកំណត់ហេតុ និងធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីគ្រោះថ្នាក់នេះធ្វើទៅក្រសួងការបរទេស និង
សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីចាត់ចែងឲ្យអ្នកតំណាងមកចូលរួមសហការជាមួយនគរបាលចរាចរណ៍
ផ្លូវគោកដើម្បីពិនិត្យ និងលើកវិធានការសមស្រប ។

**ជំពូកទី ៧
ការគ្រប់គ្រងយាន និងការដឹកជញ្ជូន**

មាត្រា ៣៩.-

បណ្តាបើកបរជាតិ និងបណ្តាបើកបរអន្តរជាតិសម្រាប់អ្នកបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវចេញ
ដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន លើកលែងតែបណ្តាបើកបរសម្រាប់អ្នកបើកបរយានយន្ត
យោធា និងនគរបាលគ្រប់ប្រភេទ ជាពិសេសសម្រាប់បម្រើជំនាញដូចជា ថេរគ្រោះ រថពាសដែក រថយន្ត
បំពាក់យន្តបករណ៍ យានយន្តប្រដេញ ម៉ូតូកង់ប៊ី ម៉ូតូហែហាម ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ក្រោមការគ្រប់
គ្រងយោធាក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ដែលត្រូវចេញដោយក្រសួងសាមី ។

នីតិវិធីនៃការចេញបណ្តាបើកបរអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ
និងដឹកជញ្ជូន ។

ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ត្រូវផ្តល់បញ្ជីស្ថិតិអ្នកមានបណ្ណបើកបរមកក្រសួងមហាផ្ទៃ មួយខែម្តង ។

មាត្រា ៤០.-

បណ្ណបើកបរជាតិសម្រាប់បើកបរយានយន្តក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាន ៥(ប្រាំ) ប្រភេទ ដូចខាងក្រោម ៖

ប្រភេទ ក : ទោចក្រយានយន្ត និងត្រីចក្រយានយន្តមាន ៖

ក១-ទោចក្រយានយន្តដែលមានទំហំស៊ីឡាំងចាប់ពី ៤៩ (សែសិបប្រាំបួន) ដល់១២៥ (មួយរយម្ភៃប្រាំ) សង់ទីម៉ែត្រគូប ឬទោចក្រយានយន្តប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនី ដែលគ្មានឈ្នាន់ធាក់ ដូចទោចក្រយាន ។

ក២-ទោចក្រយានយន្តដែលមានទំហំស៊ីឡាំងលើសពី ១២៥(មួយរយម្ភៃប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រគូប ។

- ទោចក្រយានយន្តមានសណ្តោង និងត្រីចក្រយានយន្ត ។

ប្រភេទ ខ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរមិនលើសពី ៩(ប្រាំបួន)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ

- រថយន្តដឹកទំនិញដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ៣,៥(បីក្បៀសប្រាំ)តោន

- រថយន្តក្នុងប្រភេទ ខ នេះ អាចសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើស ពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន ។

ប្រភេទ គ : រថយន្តដឹកទំនិញដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ៣,៥ (បីក្បៀសប្រាំ) តោន និងអាចសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ) តោន ។

ប្រភេទ ឃ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ ៖

ឃ១ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរចាប់ពី ១០(ដប់)នាក់ ដល់ ២០(ម្ភៃ)នាក់ ដោយគិតទាំង អ្នកបើកបរ និងអាចមានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀស ចិតសិបប្រាំ)តោន ។

ឃ២ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរលើសពី ២០(ម្ភៃ)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ និងអាច មានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី០,៧៥(សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ) តោន ។

ប្រភេទ ង : រថយន្តប្រភេទខ គ និង ឃ មានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមា លើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន ត្រូវចែកជាបីប្រភេទ គឺប្រភេទ ង(ខ) ប្រភេទ ង(គ) និងប្រភេទ ង(ឃ) ។

មាត្រា ៤១.-

លក្ខខណ្ឌអង្រែងៗទាក់ទងនឹងបណ្ណបើកបរ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- អ្នកបើកបរម្នាក់មានសិទ្ធិកាន់បណ្ណបើកបរតែមួយគត់ដែលចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។ បណ្ណបើកបរត្រូវបានបែងចែកច្បាស់លាស់តាមប្រភេទយានយន្តដែលអ្នកបើកបរ មានសិទ្ធិបើកបរ ។ បណ្ណបើកបរនីមួយៗត្រូវប្រើប្រាស់ភ្ជាប់ជាមួយនូវបណ្ណពិន្ទុ ។ បែបបទ និងនីតិវិធី នៃការចេញបណ្ណបើកបរ និងបណ្ណពិន្ទុ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន ។

២- ជនពិការមានសិទ្ធិបើកបរយានយន្តពិសេសសម្រាប់តែជនពិការ និងលក្ខខណ្ឌនៃការចេញ បណ្ណបើកបរសម្រាប់ជនពិការ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹក ជញ្ជូន ។

៣- អាយុអ្នកបើកបរត្រូវកំណត់តាមប្រភេទបណ្ណបើកបរ ដូចខាងក្រោម ៖

- អាយុ ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ក១**
- អាយុ ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ក២** និង **ខ**
- អាយុ ២២ (ម្ភៃពីរ) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **គ** និង **ឃ**
- អាយុ ២៤ (ម្ភៃបួន) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ឃ** និង **ង**។

៤- អ្នកមានបណ្ណប្រភេទ **ក២** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ក១** បាន ។

៥- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ក១** យានយន្តកសិកម្ម ឬ យានយន្តបករណ៍ដែលមានល្បឿនអតិបរមាមិនលើសពី ៤០ (សែសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង តែ មិនអាចបើកបរយានយន្តប្រភេទផ្សេងទៀតបានទេ ។

៦- ចំពោះអ្នកបើកបរយានយន្តបករណ៍ដែលមានល្បឿនអតិបរមាលើសពី ៤០ (សែសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** ។

៧- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **ឃ** សិន ។

៨- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រភេទ **គ** ឬ **ឃ** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ខ** បាន ។

៩- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** មិនអាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ឃ** បានទេ ប៉ុន្តែអ្នក មានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ខ** ឬ **គ** ឬ **ឃ** បាន ។

១០- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** សិន ។

១១- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **គ** ឬ **ឃ** សិន ។

១២- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ង** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **គ** ឬ **ឃ** សិន ។

[Handwritten mark]

១៣- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ ១ អាចមានសិទ្ធិបើកបររថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមាន ទម្ងន់សរុបអតិបរមានិរន្តរ៍ ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន បានទៅតាមប្រភេទបណ្ណបើកបរ ដូចជា ១(ខ) ឬ ១(គ) ឬ ១(ឃ) ។

មាត្រា ៤២.-

អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរគ្រប់ប្រភេទមានសិទ្ធិបើកបរយានយន្ត បានហូតដល់អាយុ ៦៥ (ហុកសិបប្រាំ) ឆ្នាំ ។ ចាប់ពីអាយុ ៦៥(ហុកសិបប្រាំ)ឆ្នាំឡើងទៅ អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរអាចអនុញ្ញាតឲ្យបើកបរបាន ប៉ុន្តែត្រូវពិនិត្យសុខភាព និងប្តូរបណ្ណបើកបរដែលមានសុពលភាពរយៈពេល ២ (ពីរ)ឆ្នាំម្តង ។

សុពលភាពនៃប្រភេទបណ្ណបើកបរ ៣ ខ គ ឃ និង ១ មានរយៈពេល ដូចខាងក្រោម ៖

១-បណ្ណបើកបរប្រភេទ ៣ និងប្រភេទ ១ មានសុពលភាពរយៈពេល ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ។

២-បណ្ណបើកបរប្រភេទ ៣ ឃ និង ១ មានសុពលភាពរយៈពេល ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

៣- អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរ ត្រូវសុំប្តូរបណ្ណបើកបរមុនអស់សុពលភាពដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវ លិខិតពិនិត្យសុខភាពដែលបញ្ជាក់ថាអាចបើកបរបាន ។ ការមិនបានមកប្តូរបណ្ណបើកបរថ្មី ត្រូវទទួល ការពិន័យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ការពិនិត្យសុខភាពត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ថាអាចបើកបរបានពីគ្រូពេទ្យនៅតាមមន្ទីរពេទ្យ ឬ មណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៤៣.-

គ្រប់បណ្ណបើកបរត្រូវមានបណ្ណពិន្ទុដែលមានពិន្ទុសរុបចំនួន ១២(ដប់ពីរ)ពិន្ទុ ហើយចំនួនពិន្ទុ នេះត្រូវកាត់បន្ថយនៅពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើសចរាចរណ៍ ដែលមានដូចខាងក្រោម ៖

- ក- ត្រូវកាត់បន្ថយ ១ (មួយ) ពិន្ទុ ៖
 - មិនពាក់ខ្សែក្រវាត់ ឬមួកសុវត្ថិភាព
 - ប្រើភ្លើងហ្វារនៅពេលជួបនឹងយានមកពីទិសផ្ទុយ
 - បើកបរជាន់តាមខ្សែគំនូសបង្អួកកណ្តាលទ្រូងផ្លូវ
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ១(មួយ) ទៅ ១៩(ដប់ប្រាំបួន) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង
 - បើកបរនៅពេលយប់ដោយគ្មានភ្លើងគ្រប់គ្រាន់តាមប្រភេទយានយន្ត
 - ផ្ទុកមនុស្សលើសកំណត់ ។

- ខ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ២ (ពីរ) ពិន្ទុ ៖
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ២០(ម្ភៃ) ទៅ ២៩(ម្ភៃប្រាំបួន)គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង

បើកបរបង្កើនល្បឿននៅពេលគេកំពុងរំលងខ្លួន

(Handwritten mark)

- បត់ធ្ងន់ ស្តាំ មិនបានត្រឹមត្រូវ
- បត់ត្រឡប់ក្រោយនៅកន្លែងហាមឃាត់
- មិនគោរពលក្ខខណ្ឌនៃបណ្តាបើកបរ
- បត់ធ្ងន់ ស្តាំ ឬឈប់មិនបានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹង
- ជែង ឬជឿសមិនបានត្រឹមត្រូវ
- បើកបរដោយគ្មានទុកចន្លោះសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់ដែលបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់
- បើកបរដោយធ្វេសប្រហែស ធ្វើឲ្យខានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដទៃទៀត
- មិនបានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹងត្រឹមត្រូវនៅពេលចេញដំណើរ
- យានមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសមិនត្រឹមត្រូវ
- ផ្ទុកទំនិញមិនបានត្រឹមត្រូវ
- ចតយាននៅលើគំនូសសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់
- ឈប់ ឬចតនៅលើគំនូសតម្រឹមទ្រូងផ្លូវ
- ដាក់កុមារអាយុក្រោម ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ឲ្យអង្គុយនៅកៅអីផ្នែកខាងមុខនៃរថយន្ត
- មិនបានដាក់កុមារអាយុក្រោម ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឲ្យអង្គុយក្នុងកៅអីសម្រាប់កុមារអង្គុយ ឬ ដេកក្នុងរថយន្ត
- គេចពីមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ។

គ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៣ (បី) ពិន្ទុ ៖

- ឈប់ ឬចតនៅកន្លែងដែលគ្រោះថ្នាក់
- ជែងដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
- បើកបរជែងគ្នានៅកន្លែងហាមឃាត់
- ប្តូរទិសគ្មានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹង
- បើកបរឆ្លងកាត់គំនូសបង្អួតជាប់កណ្តាលទ្រូងផ្លូវ
- បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៣០ (សាមសិប) ទៅ ៣៩ (សាមសិបប្រាំបួន) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង
- បើកបរក្នុងពេលមានអត្រាជាតិស្រវឹងចាប់ពី ០,២៥ (សូន្យក្បៀសម្ភៃប្រាំ) ទៅ ០,៣៩ (សូន្យក្បៀសសាមសិបប្រាំបួន) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៥០ (សូន្យក្បៀសហាសិប) ទៅ ០,៧៩ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំបួន) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាម

បើកបរប្រណាំងគ្នាតាមផ្លូវដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាត
 កំហុសនៃការឈប់ ឬការមិនផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពនៅកន្លែងថ្មើរជើងឆ្លងកាត់
 មិនគោរពភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ពណ៌ក្រហម

(Handwritten mark)

- មិនគោរពផ្អាកសញ្ញាឈប់ ឬសញ្ញាសិទ្ធិអាទិភាព
- មិនគោរពសញ្ញាបញ្ជាចរាចរណ៍របស់នគរបាលចរាចរណ៍ ។

ឃ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៤ (បួន) ពិន្ទុ ៖

- បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៤០ (វ៉ែសសិប) ទៅ ៤៩ (វ៉ែសសិបប្រាំបួន) គឺឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង
- បើកបរមិនគោរពសិទ្ធិអាទិភាពនៅគ្រង់ផ្លូវប្រសព្វ
- បើកបរទន្ទឹមគ្នា
- ធ្វើឲ្យស្ទះចរាចរណ៍
- មិនបានផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពឲ្យយានយន្តមានសិទ្ធិអាទិភាព
- ទំនិញធ្លាក់ពីលើយានពេលកំពុងបើកបរ
- បើកបរបញ្ជាសម្រេចចរាចរណ៍
- បើកបរបង្ហោះ រេចុះឡើង ឆាបឬកៀរ ។

ង- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៦ (ប្រាំមួយ) ពិន្ទុ ៖

- បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៥០ (ហាសិប) គឺឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោងឡើងទៅ
- បើកបរក្នុងពេលមានអត្រាជាតិស្រវឹងចាប់ពី ០,៤០ (សូន្យក្បៀសវ៉ែសសិប) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៨០ (សូន្យក្បៀសប៉ែតសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាមឡើងទៅ ឬមានឥទ្ធិពលគ្រឿងច្រៀន
- រត់គេចខ្លួនពេលមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍
- ប្រើប្រាស់ផ្អាកលេខ និងបណ្តុសម្តាល់យានយន្តក្លែងក្លាយ
- បើកបរលើសច្បាប់ចរាចរណ៍ ហើយបង្កឲ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃដោយអចេតនា ហើយបណ្តាលឲ្យអ្នកដទៃគ្រោះមានអសមត្ថភាពធ្វើការងារក្នុងរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃកើតហេតុ ឬស្លាប់
- កំហុសមិនរាងចាលនៃការប្រើប្រាស់បណ្តុបើកបរហួសសុពលភាព ឬមិនត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយាន
- បដិសេធមិនឲ្យធ្វើតេស្តជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុច្រៀន
- ផ្អាកមនុស្សលើទំនិញ ។

ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តបទល្មើសម្តង ការកាត់ពិន្ទុមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ពិន្ទុឡើយ ។

មាត្រា ៤៤.-

ករណីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តុពិន្ទុ ៖

- ក្នុងករណីអស់ពិន្ទុ បណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ ។ បើអ្នកបើកបរមានបំណងចង់បាន បណ្ណបើកបរថ្មី ត្រូវរៀន និងប្រឡងយកបណ្ណបើកបរឡើងវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ លើកលែងតែអ្នកបើកបរបង្ក ឲ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃដោយអចេតនា ហើយបណ្ណាល័យអ្នករងគ្រោះមានអសមត្ថភាព ធ្វើការងារក្នុងរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃកើតហេតុ ឬស្លាប់ អ្នកបើកបរ អាចរៀន និងប្រឡងយកបណ្ណបើកបរជាថ្មីឡើងវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ

- ក្នុងករណីដែលពិន្ទុត្រូវបានកាត់បន្ថយមួយចំនួនហើយ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេល ៣ (បី)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការដកពិន្ទុចុងក្រោយ អ្នកបើកបរមិនបានធ្វើឲ្យមានកំហុសអ្វីមួយចម្លែក ដើម្បីឲ្យកាត់បន្ថយពិន្ទុនោះអ្នកបើកបរត្រូវទទួលបានពិន្ទុថ្មីដែលមានចំនួន ១២(ដប់ពីរ) ពិន្ទុដោយស្វ័យប្រវត្តិ

- ក្នុងករណីដែលពិន្ទុត្រូវបានកាត់បន្ថយមួយចំនួនហើយ ប៉ុន្តែអ្នកបើកបរចង់បង្កើនពិន្ទុ ឡើងវិញ ត្រូវធ្វើការរៀនបំប៉នរយៈពេល ២ (ពីរ)ថ្ងៃ ដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួង សាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។ ក្នុងការរៀននេះពិន្ទុអាចកើនឡើង ៤(បួន)ពិន្ទុ ប៉ុន្តែមិន អនុញ្ញាតឲ្យមានចំនួនសរុបលើសពី ១១ (ដប់មួយ)ពិន្ទុឡើយ ។ អ្នកបើកបរអាចរៀន បានច្រើនដង ដើម្បីបង្កើនក្នុងរយៈពេល ២ (ពីរ)ឆ្នាំយ៉ាងយូរ ។

នីតិវិធីនៃការដក និងបំពេញពិន្ទុឡើងវិញសម្រាប់បណ្ណបើកបរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៤៥.-

លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិទទួលស្គាល់បណ្ណបើកបរទៅវិញទៅមក ជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនបរទេសដែលចូលមកស្នាក់នៅស្របច្បាប់ ហើយមានបំណងបើកបរលើផ្លូវថ្នល់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានបណ្ណបើកបរកម្ពុជាតាម មធ្យោបាយពីរយ៉ាង ៖

- ១- ត្រូវប្រឡងយកបណ្ណបើកបរដូចប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែរ ។
- ២- ត្រូវយកបណ្ណបើកបររបស់បរទេសខ្លួនមកប្តូរយកបណ្ណបើកបរកម្ពុជាដោយដាក់ពាក្យសុំ នៅក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖
 - ក- ត្រូវមានលិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការមានសុពលភាព ។
 - ខ- ត្រូវមានបណ្ណបើកបរមានសុពលភាព ។
 - គ- មានអាសយដ្ឋានច្បាស់លាស់ដោយមានសេចក្តីបញ្ជាក់របស់មេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ ។
 - ឃ- មានលិខិតបញ្ជាក់កាយសម្បទា ។

ង- ក្នុងករណីដែលបណ្តាបើកបរមិនសរសេរជាភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំង ត្រូវតែបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំងដោយមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ពីស្ថានទូត ឬទីស្ថានកុងស៊ុល ឬទីស្ថានរបស់បេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។

សុពលភាពបណ្តាបើកបររបស់ជនបរទេស ដែលត្រូវបានប្តូរយកបណ្តាបើកបរកម្ពុជាមានរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ ។ សុពលភាពបណ្តាបើកបររបស់ជនបរទេសដែលបានប្រឡងជាប់មានរយៈពេលដូចគ្នានឹងពេលរដ្ឋខ្មែរដែរ ។

ជនបរទេសដែលមានបណ្តាបើកបរប្រភេទ **គ ឃ** និង **ង** មិនអាចប្តូរយកបណ្តាបើកបរកម្ពុជាប្រភេទ **គ ឃ** និង **ង** បានឡើយ ប៉ុន្តែអាចប្តូរយកបណ្តាបើកបរប្រភេទ **ក** និង **ខ** បាន ។

មាត្រា ៤៦.-

គ្រប់សាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានកម្មវិធីសិក្សា និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

គ្រប់គ្រូបង្រៀននៅសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនបើកបរយានយន្តដែលចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត និងការប្រឡងយកវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ព្រមទាំងកម្មវិធីសិក្សានៅសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិត្រួតពិនិត្យគ្រប់សាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្តទាំងអស់ ។

មាត្រា ៤៧.-

គ្រប់យានយន្តនៅពេលដាក់ឲ្យធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានបណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងមានពាក់ផ្លាកលេខសម្គាល់យានយន្ត ។

គ្រប់យានយន្តត្រូវចុះបញ្ជីផ្តល់បណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងបំពាក់ផ្លាកលេខសម្គាល់យានយន្តដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន លើកលែងតែយានយន្តដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋសម្រាប់បម្រើការសន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការពារជាតិ គ្រប់គ្រងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវចុះបញ្ជីយានយន្តផ្តល់បណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងបំពាក់ផ្លាកលេខដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ។

យានយន្តដែលពុំទាន់ចុះបញ្ជីយានយន្តសុំបណ្តាសម្គាល់ និងគ្មានផ្លាកលេខ ត្រូវផ្អាកលើយានដែលមានផ្លាកលេខនៅពេលធ្វើចរាចរណ៍ ។ ចំពោះរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉កមានទម្ងន់សរុបលើសពី ៧៥០

(Handwritten mark)

(ប្រាំពីររយហាសិប)គឺឡូក្រាម ត្រូវចុះបញ្ជីរ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉កសុបណ្ណសម្គាល់រ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉កនិងសុំផ្អាក
លេខដូចយានយន្តដែរ ។

ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ត្រូវផ្តល់បញ្ជីស្ថិតិយានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលបានចុះបញ្ជី
រួចជូនក្រសួងមហាផ្ទៃមួយខែម្តង ។

ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីចំនួនរថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត
ត្រីចក្រយានយន្ត ឬគ្រឿងចក្រដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន
ជូនក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ៣ (បី) ខែម្តង លើកលែងព័ត៌មានសម្ងាត់ដែលពាក់ព័ន្ធ
នឹងសន្តិសុខជាតិ ។

ការចេញផ្អាកលេខសម្គាល់យានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤៨.-

គ្រប់ម្ចាស់ហាងលក់យានយន្តគ្រប់ប្រភេទ មានកាតព្វកិច្ចបំពេញបែបបទចុះបញ្ជីយានយន្ត
សុបណ្ណសម្គាល់យានយន្ត និងសុំផ្អាកលេខសម្គាល់យានយន្តឲ្យបានចប់សព្វគ្រប់មុននឹងប្រគល់ឲ្យ
អ្នកទិញ ។

ការលក់ទិញ ការធ្វើអំណោយ និងរាល់ទម្រង់ផ្សេងទៀតដែលនាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរកម្មសិទ្ធិករ
នៃយានយន្ត ត្រូវបំពេញសំណុំបែបបទដើម្បីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិយានយន្តមិនឲ្យលើសពីរយៈពេល ៩០(កៅសិប)
ថ្ងៃ ។

ម្ចាស់យានយន្តគ្រប់ប្រភេទ មានកាតព្វកិច្ចបំពេញបែបបទលុបចេញពីបញ្ជីយានយន្តនូវយាន
យន្តទាំងឡាយដែលឈប់ប្រើប្រាស់ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីយានយន្ត ការផ្តល់ផ្អាកលេខសម្គាល់យានយន្ត ការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ
យានយន្ត និងការលុបចេញពីបញ្ជីយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ
និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៤៩.-

គ្រប់រថយន្ត រ៉ឺម៉ក និងសីមីរ៉ឺម៉កដែលធ្វើចរាចរណ៍លើផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ
លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ ចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ឬក្រុមហ៊ុនដែលមាន
ការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

សុពលភាពនៃវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖
រថយន្តថ្មីជាប្រភេទរថយន្តគ្រួសារដែលមិនទាន់ប្រើប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ
លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តលើកទី ១ ដែលមានសុពលភាព ៤(បួន) ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការ
ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ២(ពីរ) ឆ្នាំម្តង ។

(Handwritten mark)

២-ថយន្តចាស់ជាប្រភេទថយន្តគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ
លក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ២ (ពីរ) ឆ្នាំម្តង ។

៣-ថយន្តថ្មីធ្វើអាជីវកម្មដឹកអ្នកដំណើរ ដឹកទំនិញ និងថយន្តបករណ៍ថ្មី ដែលមិនទាន់ប្រើ
ប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តលើកទី ១ ដែលមានសុពលភាព
២ (ពីរ) ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៤-ថយន្តចាស់ធ្វើអាជីវកម្មដឹកអ្នកដំណើរ ដឹកទំនិញ និងថយន្តបករណ៍ចាស់ដែលបានប្រើ
ប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៥-រ៉ឺម៉កថ្មី និងស៊ីម៉ិរ៉ឺម៉កថ្មីដែលមិនទាន់ប្រើប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ
បច្ចេកទេសយានយន្តដែលមានសុពលភាព ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ
បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៦-រ៉ឺម៉កចាស់ និងស៊ីម៉ិរ៉ឺម៉កចាស់ដែលបានប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ
បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៧-ត្រីចក្រយានយន្ត និងទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ
បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៨-គ្រប់ថយន្តរ៉ឺម៉ក និងស៊ីម៉ិរ៉ឺម៉កដែលទើបបានកែច្នៃក្នុងប្រទេសរួច មុននឹងចុះបញ្ជីសុំបណ្ណ
សម្គាល់ និងសុំផ្លាកលេខ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសជាមុនសិន ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើ
ការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

ការកំណត់លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ និងការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ
គ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥០.-

គ្រប់មជ្ឈមណ្ឌលត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្ម
ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេស
យានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥១.-

ម្ចាស់យានយន្តដែលតម្រូវឲ្យមានការធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ច ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចធានារ៉ាប់រង
ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង នៅពេលដែល
យានយន្តត្រូវបានយកទៅធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៥២.-

គ្រប់យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត និងយានដ្ឋានកែច្នៃដំឡើងយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ការគ្រប់គ្រងយានដ្ឋានជួសជុល និងយានដ្ឋានកែច្នៃដំឡើងយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៣.-

នីតិបុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ និងអ្នកដំណើរនៅក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែនត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យនីតិបុគ្គលធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៤.-

គ្រប់យានយន្ត រ៉ឺម៉ក ដែលយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឬអ្នកដំណើរត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៥.-

គ្រប់យានយន្ត ឬរ៉ឺម៉កដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន ត្រូវមាន ៖

- ក-បណ្ណសម្គាល់យានយន្ត ឬបណ្ណសម្គាល់រ៉ឺម៉ក និងផ្លាកលេខ
- ខ-បណ្ណបើកបរត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយានយន្ត
- គ-វិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត
- ឃ-លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្ត ឬរ៉ឺម៉កធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន
- ង-វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង
- ច-លិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងទៀតចេញដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥៦.-

ការរៀបចំផ្គុំទំនិញ និងមនុស្ស ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- ១-ការផ្គុំទំនិញលើយានជំនិះ ត្រូវរៀបចំឲ្យត្រឹមត្រូវដើម្បីការពារនឹង ៖
 - ក-ការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬការធ្វើឲ្យខូចទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬឯកជនដោយការអូស ឬធ្លាក់តាមផ្លូវ
 - ខ-ការបាំងភ្នែកអ្នកបើកបរ ឬការធ្វើឲ្យអស់ថយដល់លំនឹងយាន និងការបើកបរយាន

- ការបង្កឲ្យមានសំឡេង ឬការបង្កើនធូលី ឬការធ្វើឲ្យខ្លាំងឡើងវិញដែលអាចជៀសវាងបាន

- ការធ្វើឲ្យបាំងភ្លើងស្កប់ ភ្លើងសញ្ញាប្តូរទិស កញ្ចក់បាំងពន្លឺ និងផ្លាកលេខយានយន្ត ។
២- គ្រប់ឧបករណ៍ការពារបន្ថែមដូចជាខ្សែនីឡុង ខ្សែកាបច្រវាក់ និងកម្រាលសំពត់តង់

ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សុវត្ថិភាព ឬការពារទំនិញ ត្រូវគ្រប និងចងឲ្យបានជាប់ល្អ ។

៣- ក្នុងគ្រប់ករណីនៃការផ្ទុកវត្ថុផ្សេងៗដែលមានបណ្តោយវែង បន្ទុកនោះមិនត្រូវឲ្យលូតហូសពីតែម្ខាងមុខនៃយាន និងមិនត្រូវឲ្យហូសពីតែម្ខាងក្រោយនៃយានប្រវែង ៣(បី)ម៉ែត្រ ឬធ្លាក់អុសដីឡើយ ។

៤- ប្រសិនបើបន្ទុកត្រូវលូតហូស ១(មួយ)ម៉ែត្រពីតែម្ខាងក្រោយនៃយាន ពេលថ្ងៃត្រូវចងក្រណាត់ណាមួយក្រហម ពេលយប់ត្រូវដាក់កញ្ចក់បាំងពន្លឺណាមួយនៅចុងបន្ទុក ។ ទទឹងបន្ទុកមិនត្រូវឲ្យលើសហួសពីតែម្ខាងមួយ ហើយកម្ពស់មិនត្រូវឲ្យលើសពីដំបូលយានឡើយ លើកលែងតែរថយន្តផ្ទុកមនុស្សចំនួនអតិបរមាត្រឹម ២០ (ម្ភៃ)នាក់ ដែលអាចផ្ទុកទំនិញកម្ពស់អតិបរមាត្រឹម ០,៥០(សូន្យក្បៀសហាសិប)ម៉ែត្រពីលើដំបូល និងត្រូវមានជើងទម្រ ឬនាងចាប់ភ្ជាប់ដំបូល យ៉ាងវែងមាំ ។

៥- ក្នុងករណីផ្ទុកទំនិញគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ ឬរៀបចំឲ្យមានសុវត្ថិភាពល្អ ហើយត្រូវសរសេរឈ្មោះប្រភេទ និងបិទផ្លាកសញ្ញាសម្គាល់វត្ថុគ្រោះថ្នាក់នោះ ។

៦- ការដឹកជញ្ជូនមនុស្សត្រូវមានកៅអីអង្គុយ ឬមានបង្គាន់ដៃ ឬប្រដាប់គោងឈរវែងមាំ ហើយត្រូវឲ្យមានផាសុកភាពល្អ ។

ការផ្ទុកមនុស្សត្រូវហាមឃាត់ ដូចខាងក្រោម ៖

- ហាមផ្ទុកមនុស្សលើសពីចំនួនកន្លែងអង្គុយដែលកំណត់ដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ហាមផ្ទុកមនុស្សនៅលើដំបូលកាប៊ីន ឬដំបូលរថយន្ត
- ហាមតោងពីមុខ ពីក្រោយ ឬពីចំហៀងរថយន្ត
- ហាមផ្ទុកមនុស្សនៅលើរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉ក
- ហាមផ្ទុកវត្ថុដែលមានភ្លើងអាក្រក់ ឬមានជាតិពុលក្នុងរថយន្តដឹកមនុស្ស ។

៧- បច្ចេកទេសផ្ទុក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៧.-

ការផ្ទុកទំនិញលើរថយន្ត រ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យលើសទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យានដែលកំណត់ដោយរោងចក្រផលិតយាន និងមិនត្រូវឲ្យលើសទម្ងន់អតិបរមាសង្កត់លើភ្នែក និងទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យានដែលបានអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីផ្លូវថ្នល់ ។

(Handwritten mark)

នៅពេលឆ្លងកាត់ស្ថាន គ្រប់អ្នកបើកបរថយន្ត ថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉ក ត្រូវគោរពតាម ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមាដែលកំណត់ក្នុងស្លាកសញ្ញាដាក់តាំងនៅពីមុខស្ថាន ។

ទំហំថយន្ត និងថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉ក ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

- ប្រវែងទទឹងអតិបរមាមិនត្រូវឲ្យលើសពី ២,៥០ (ពីរក្បួនហាសិប) ម៉ែត្រ លើកលែង តែយានយន្តបករណ៍ដែលមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៣ (បី) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងកម្ពស់អតិបរមាមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៤,២០ (បួនក្បួនសម្តែ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃថយន្តនីមួយៗមិនត្រូវឲ្យលើសពី ១២,២០ (ដប់ពីរក្បួនសម្តែ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃថយន្តនីមួយៗដែលមានសណ្តោងរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យ លើសពី ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃថយន្តនីមួយៗដែលមានសណ្តោងរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យលើសពី ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ម៉ែត្រ

ទំហំអតិបរមាថយន្ត និងថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីរ៉ឺម៉កដែលគ្មានចែងនៅក្នុងចំណុចខាងលើ នេះត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពិសេសពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសលម្អិតស្តីពីទំហំ និងទម្ងន់យានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៨.-

ការបង់ប្រាក់សម្រាប់ថ្លៃសេវាចេញបណ្ណបើកបរ បណ្ណសម្គាល់ ផ្លាកលេខ វិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្តធ្វើអាជីវកម្ម ប្រាក់ពិន័យក្នុងការយឺតយ៉ាវផ្សេងៗ និងសេវាផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

ជំពូកទី ៨

យន្តការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក មានតួនាទីរៀបចំគោលនយោបាយស្តីពី សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក និងដឹកនាំត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗ ទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃជាប្រធាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ជាអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ និងសមាសភាពមកពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក មានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយជាសេនាធិការ ដឹកនាំដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងអនុគណៈកម្មការមួយចំនួនជាជំនួយការ ។

ការបង្កើត ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៩

សមត្ថកិច្ច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក

មាត្រា ៦០.-

មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោករួមមាន ៖

១- មន្ត្រីមកពីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

២- អង្គភាពនគរបាល ឬកងកម្លាំងអាវុធហត្ថិកដែលទទួលបន្ទុករៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ សុវត្ថិភាព ចរាចរណ៍ មានភារកិច្ច ៖

- ចាត់ចែងចរាចរណ៍ឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ
- តាមដាន ល្អិត និងពិនិត្យអំពើល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិចរាចរណ៍ដោយផ្ទាល់ ឬដោយ ឧបករណ៍បច្ចេកទេស
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីសភាពការណ៍សណ្តាប់ធ្នាប់ចរាចរណ៍ បទល្មើសចរាចរណ៍ និង គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលកើតមានឡើង ។

ដោយឡែក អង្គភាពនគរបាលដែលទទួលបន្ទុករៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ មានភារកិច្ចបន្ថែម ៖

- ពិន័យជាប្រាក់ចំពោះអំពើល្មើសដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍
- សម្រុះសម្រួលក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ
- ត្រួតពិនិត្យ និងកត់ត្រាដំណើរហេតុនៅពេលមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ក្នុងករណីចាំបាច់ ធ្វើការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវបណ្ណបើកបរ និងឃាត់យានជំនិះតាមមាត្រា ៦២ មាត្រា ៦៦ និងមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់នេះ ។
- រៀបចំ និងបញ្ជូនកំណត់ហេតុព្រមទាំងវត្តមានទៅអយ្យការអមសាលាដំបូង ក្នុងករណី កំណត់ដោយច្បាប់នេះ ។

(Handwritten mark)